

תרכייה

בסייד

בקנאו את קנאתי ... (במדבר כה, יא)

הצדיק האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל ידי זה מגייר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עיקר העיכוב הוא על ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות. ויש בזה כמה בחינות, כי על פי ר"ב מתלבש הבעל דבר דייקא באיזה זקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים כשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על ידי כל זה עיקר העיכוב מן התשובה, שעל ידי זה עיקר עכוב הגאולה. אבל "ואתה מרום לעולם ה'", כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום, ומתעוררים מעצמם לעשות עבודת קדושות בשביל גלוות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל ידי זה נכנע מצח הנחש, שורש הסטרא אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפירושו, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין כן, אף על פי כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל ידי זה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא.

כמוכן נמצאים בכל דור אנשים כשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל ידי זה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל ידי זה יזכה הכל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר – הלכה ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה – מחלוקת, אות ד')

לאלה תחלק הארץ במספר שמות ... (במדבר כו, נג)

כי ארץ ישראל בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים לו, א): שכון ארץ ורעה אמונה, כמו שכתב אדוננו מורנו ורבנו ז"ל כמה פעמים (בסימן ז. ט. קכט. קנה), כי על ידי קדשת הברית שעל ידי זה נצטרפין האותיות לטוב זוכין לאמונה כמו שכתוב בהתורה ל"א (לקוטי מוהר"ן א') ועל כן "לאלה תחלק הארץ", כי כל אחד כפי מה שזוכה לקדשת הברית כמו כן יש לו חלק בארץ ישראל שהוא בחינת אמונה. (הלכות הודאה – הלכה ה', אות יג)

איש אשר רוח בו ... (במדבר כז, יח)

הצדיקים מנהיגי הדור האמתיים הם בחינת רוח, כמו שכתוב (במדבר כ"ז יח): "איש אשר רוח בו", שידוע להלך נגד רוחו של כל אחד. וישראל הם בחינת לב, כי הם לבא דכל עלמא (זהר הקדוש, פנחס רכ"א): וצריכין מנהיגי הדור לנשב בבחינת רוחם (ועין "לקוטי מוהר"ן חלק ראשון - סימן ח) על כל אחד מישראל לנפח מהם העפרוריות. דהיינו מרה שחורה ועצבות שנופל עליהם, חס ושלום. שעל-ידי-זה אינו יכול האיש הישראלי - שהוא בחינת לב - לדלק ולבער להשם יתברך ועל-ידי-זה הצדיקים האמתיים מלהיבים לבבות ישראל להשם יתברך.

ונתתה מהודך עליו ... (במדבר כז, כ)

עיקר ההדור רואין רק בבחינת יהושע, בחינת (במדבר כז) ונתתה מהודך עליו, שהוא בחינת לבנה, בחינת (שיר השירים ו) יפה כלבנה. כי בבחינת משה אי אפשר לראות הודו והדרו, כי הוא בחינת חמה שאי אפשר להסתכל בה עתה, כי הוא בחינת כסא דמתכסיא וכו'. ועל כן באמת נאמר (שמות לד): ויראו מגשת אליו וכו' ויתן על פניו מסוה, כי אין לנו כח שיאיר ויופיע עלינו כבוד הדר מלכותו כי אם על ידי בחינת יהושע, בחינת לבנה שמקבלת מהשמש, מבחינת משה. וזה

מה שכתוב (בסימן קמ) על פסוק (איוב לו) ביד כל אדם יחתום וכו', שבהצדיק בעצמו אין להעולם בו שום תפיסה רק על ידי אנשיו וכו', עיין שם. כי אנשיו ותלמידיו הם בחינת יהושע, על ידם דייקא נתגלה נפלאות הדרת קדשת הצדיק שהוא בחינת משה, שעל ידי זה נתגלה כבוד הדר מלכותו יתברך וגדלתו עד אין חקר. (הלכות שבת – הלכה ז', אות נ"ה)

אשה ריח ניחוח לה' ... (במדבר כה, כד)

הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתו של ישראל, וכשישראל מתפללין לפניו וממלאין תאוותו, אזי נעשה, כביכול, בבחינת אשה, שהוא מקבל תענוג מעמנו, כמו שכתוב (במדבר כח): אשה ריח ניחוח לה' – על ידי הריח ניחוח שמקבל נעשה בבחינת אשה ו"נקבה תסובב גברי" (ירמיה לא), שהקדוש ברוך הוא נעשה בבחינת מלבוש נגלה, היינו מבחינת שהיה מתחילה בנסתר, עכשיו נתגלה על ידי התפילה, וקדשא בריך הוא ואורייתא כולא חד, ואז על ידי התפילה נתגלה אורייתא, היינו סתרי אורייתא. (לקוטי מוהר"ן א' – סימן ט"ו, ה)

סיפור

(כוכבי אור – אנשי מוהר"ן, טז) ... וכל הנהגותיו וכל מעשיו [של

מוה"ר רבי נתן זצ"ל] היו בזריזות ובמהירות גדול מאד, כמו הליכתו למקוה. בכל בוקר הלך ופשט ולבש את בגדיו בתכלית המהירות, עד שכמעט לא היה באפשרות שום אדם להשתוות עמו. וכן בעת כתיבתו היה הקלמוס פורחת מתחת ידו שהיה לפלא בעיני כל רואיו. וכן שאר מעשיו כולם היו במהירות גדול ונפלא עד מאד.

וגם אדמו"ר ז"ל התפלא פעם אחת על גודל זריזותו ואמר שבוודאי יזכה להיות על ידי זה רועה נאמן. (ועיין "פרפראות לחכמה" על התורה [חלק א' סימן ס"ג] סוד כוונת המילה). וגם אחז תמיד את המורה שעות [השעון] לנגד עינו, והיה שומר את כל שעותיו ורגעיו בכל מיני שמירה. כי גם בעת נסיעתו וישיבתו על העגלה הרבה ללמוד ולהתפלל ולצעק להשם

יתברך בכלות הנפש ממש, ושום דבר בעולם לא בלבל את דעתו לבטלו מעבודתו אפילו כרגע. ולהרבות בשבחיו יקצרו המון יריעות. וכאשר היה נודע לכל יודעיו ומכיריו אשר הכירוהו מעודו עד יום הסתלקותו, שמיום התקרבותו לאדמו"ר זצ"ל נעבר לבבו בתבערת עצום ופפלו אשר אין לשער, וזכרון יום המוות לא נפסק ממחשבתו אפילו כשעה קלה. וכפי עמקות רעיונו אשר העמיק במהירות פריחת הזמן של חיי האדם בזה העולם, שכאין יחשבו נגד חיי העולם הנצחי, וגם הלא במהירות פריחת הזמן הזה מסכן האדם בכל רגע ורגע, היה נחשב בעיניו כל העוסקים בהבלי העולם כמשגע ממש. ואת כל העשר והכבוד שנתגדל בזה מנעוריו, מאס וגעל ושקץ, וקבל על עצמו כל מיני בזיונות ורדיפות אשר רדפוהו אביו ואשתו וכל משפחתו.

והרבה לצעק ולבקש מהשם יתברך שיזכה להיות כרצונו בכל תעלומת לבבו עד הנקדה הפנימית שבלב, עד אשר זכה גם הוא למעלה מ'פלטת ועצומה עד מאד והאש הקדושה של רוממות אדמו"ר ז"ל ודבריו הנוראים בערה בלבבו כלבת אש ממש. ולא לחנם הרעיש עליו השטן ארץ ומלואה, כי גם הוא היה משיב כל ישראל בתשובה אם לא היו נרחקים מאתו ומדבריו הנוראים.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) ... אנחנו [רבי ישראל אודסר ורבי ישראל קרדונר], היינו תמיד ביחד אצל רבי שמעון [רשב"י], וראיתי את הבכיה שלו שהיה כמו ששופכים פח מים מהדמעות שלו... אחרי כמה שנים שהיינו ביחד וסבלנו מה שסבלנו... כלם אמרו שאם היה בזמן רבינו היה חדוש!

לעילוי נשמת מרת : בלרה בת דיאמנטא , ת.נ.צ.ב.ה.

הוא עשה רקודים על החתונה שלי, המכנסיים נפלו והוא רקד עם המכנסיים בידי, כן.
הוא רקד במירון, ליל-שבת אחרי החפה, והלך.
אחרי הקבורה [של רבי ישראל קרדונר], אחרי ההלויה, הוא בא לבית ועשה קידוש והלך. הוא רקד אחרי החפה, אחרי התפילה ברשב"י על-יד הציון הקדוש, הוא רקד. וגם-כן היה העולם שבאו מהמשפחה, והוא רקד עד שנפלו לו המכנסיים והוא לא ידע שנפלו לו המכנסיים, הוא עמד על-יד השלחן שעשה קידוש, והוא אמר קידוש, ואז הלך לו...

(רבי ישראל קרדונר ברסלבר, ב"ר יהודה לייב זצ"ל, ט' חשוון תרע"ט, בית העלמין הישן, טבריה).

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב כב)

יקירי חביבי געוועי, המתאבק בעפר רגלי הצדיק להנות מנועם זיוו, ולדשן נפשו בצחצחות אור תורתו לשאב משם חיים נצחיים. ה' יאריך שנותיו ברב טוב אמתי ונצחי.

דע אחי, כי לא על חניכם בחר בך ה' לקרבך מקודם לרבינו הנורא נחל נובע, ולהודיעך מסוד נוראות גְּדֻלְתוֹ וחסותו וחתום מכל העולמות מעין כל, אלא לגדל מעלת נשמתך הגבוהה מאד. ולכן חזק ואמץ לבבך ושמח תשמח תמיד בשמחה שאין לה קץ שזכית להיות בחלקו. הזהר לשמח נפשך בזה שאתה יודע שמאיר אור כזה בעולם, שממתיק ומתקן הכל ועל-ידו יש תקוה לאחריתנו, כמו שאמר רבינו הקדוש ז"ל קדם הסתלקותו: "אז איך גייע פאר אייך וואס האט איהר צו זארגיין" (היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג).

תראה לשמח נפשך מאד בכל יום במה שזכית לידע מאור האמת כזה, אלמלא לא אתינא לעלמא אלא לשמע דבור אחד - דיינו, מכל שכן כל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה אשר על-ידו יגמר ה' יתברך עמנו כרצונו, כמו שאמר [אדמו"ר ז"ל]: "גמרתו ואגמר נצחתי ואנצחי", עד אשר נשוב כלנו אל ה' יתברך באמת כי הכל יתהפך לטובה כי גדול ה' ולגְּדֻלְתוֹ אין חקר.

תזכור היטב היטב בכל יום ויום מה שנעשה עמנו בזה העולם, שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיתגלה בו חדוש שבחדושים כזה שלא היה מעולם, ואנחנו נקראים על שמו ז"ל, נבזים ודוויים בין ישראל עם קדוש בעצמן כל-כך כל-כך. כבר דברתי עמך דברי אמת הרבה בעזרת ה' יתברך, ומהם תוכל להבין דברים הרבה בפירוש וברמז, וכן כבר שמעת וראית בספריו הקדושים ובמה שחדשנו בהם הרבה, אך התגרות הבעל-דבר אין לשער. אבל כל תקוותנו על כוחו של זקן דקְּשָׁה שעולה על הכל ואי אפשר לדבר בזה וכו', חזק ואמץ ושמח נפשך בכל יום מחדש עם מה שזכינו, שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות, כי מגודל הרעש והמניעות לגע בנו מבינים כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות שלהם. אלו קרבנו אליו ולבלי להתנגד על אור כזה וכו' ולא קבלנו שום חדוש ממנו - דיינו. ועל כל חידוש ודבור ושיחה שקבלנו ממנו צריכים לומר: אלמלא לא אתינן לעלמא אלא לשמוע דא - דיינו. על אחת כמה וכמה וכו' וכו'. הזהר לשמח נפשך במה שאתה יודע שמאיר אור כזה בעולם והוא נעלם ונסתר כל-כך מְּקַלְמָם ולנו מתנוצץ בחסדו, ועל כל פנים אין אנו מתנגדים וכו'.

אשרינו אלפים ורבבות פעמים עד אין מספר שזכינו לידע מאור קדוש נורא כזה, מתורות ושיחות ומעשיות נוראות המחין והמשיבין את כל הנפשות בשבעה משיבי טעם, ובוודאי תוכל להחיות עצמך בהם תמיד אפילו בכל מיני צרות הנפש.

דע, כי כל עיקר גְּאֻלַּת נפשנו בפרטיות וגְּאֻלַּת כלליות נפשות ישראל, תלוי אך ורק בזה שיתגלה ויזרח אור הצדיק האמת בכל הארץ, ולהרים את דגל הצדיק בעולם, עד שיתודע לְּכֻלָּם שעל-ידי ההתקרבות אל הצדיק האמת באמת מאירים על האדם כל האורות הנפלאות אשר עתידים להאיר על-ידי משיח צדקנו. עכשיו, בסוף הגלות, שאנו נעים ונדים ומְּטַלְטלים בחשכת אפלתנו, עיקר חיותנו ותקוותנו ועיקר קיומנו הוא רק על-ידי הצדיק שהוא הרועה שלנו האמתי שמחיה ומתקן ומקרב כל הרחוקים והנדחים שבעולם, שְׁלָמָם ישובו לה' יתברך באמת ויעמדו על עמדם, שלא יפלו בדעתם מכל מה שעבר עליהם יהיה איך שיהיה, רק יתחילו בכל פעם מחדש ויחיו את עצמם בהחמד חנים שהמשיך הצדיק בעולם.

הצדיק האמת מודיע ומגלה אלקותו ומלכותו יתברך לכל באי עולם, אפילו להרחוקים והעובדי כוכבים ומזלות, שידעו קְּלָם גְּדֻלַּת הבורא יתברך, שיש אלקים שלט ומושל, ויתקרבו אליו.

עיקר תיקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' יתברך מכל מקום אשר הוא שם אפילו אם נדמה לו שנתעה מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקוה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על-ידי קלקולו הרבים, אבל על-ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם. גדולים מעשי ה', גדולים חסדי ה' מה שהפליא עמנו בדורותינו, לולא ה' שהיה לנו ששלח לנו מושיע ורב אמת כזה - כבר אבדנו בעניינו. חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאל וכו'.

חשב דרכיך ותשוב רגליך אל דברי הצדיק הנלקחים ממקום שנלקחים דלית מחשבה תפיסא תמן, המחזק

ומקיים ומשיב את כל הנפשות אפילו הירודים מאד מאד בתכלית הירידה בכמה מיני לשונות עִמְקִים ותמימים, הפך בהם והפך בהם וסיב ובלה בהם ומהם לא תזוע, שאין לך מידה טובה מהם.

מי שזכה להתקרב להצדיק האמת בוודאי צריך לשמח מאד כל ימיו לעולם, כי בכחו עדיין יש לנו תקוה לכל הטובות ולכל הישועות ולמחילת עוונות. רצונך החזק ותשוקתך הגדולה, הכל נרשם למעלה לטובה, ולית רעותא טבא דאיתאביד (ואין רצון טוב נאבד). בזה יגיל וישיש לבי, כי אני רואה שיש עוד תקוה להשיג דרך החיים, דרך האמת האמתי, וה' יצילך דרכנו בהצלחה האמתית והנצחית בזה ובבא לנצח.

בדרישת שלום לבבי מְּעַמְקָא דלבא ובתודות וברכות רבות.

ישראל דב אודעסר

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה ובלב כל הצדיקים האמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי יושר להפך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקדות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבי אליך ברחמים. ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם. אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מְּטַבַּע ביוון מצולה ואין מעמד כמוני...

(לקוטי עצות - אמת ואמונה, סימן מד)

עצות

עיקר האמונה שלמה זוכין על-ידי התקרבות לצדיק האמתי שיש לו בחינת רוח-הקודש, שעל-ידי-זה נתברר המדמה, שעל-ידי-זה עיקר שלמות האמונה, שזוכין להאמין בהשם יתברך ובחידוש העולם, שהוא יסוד הכל וכל העולם תלוי בזה.

(לקוטי תפילות ב - תפילה קצט)

תפילה

... ותזכנו ברחמיך הרבים, להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח נבואה, רוח הקודש באמת, באפן שזוכה על-ידם לברר ולתקן הכח המדמה ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלים, בדמיונות כוזבים ובבלבולים רעים חס ושלים, רק נזכה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן שזוכה על-ידי-זה לאמונה שלמה וישרה וברורה זכה וצחה ונכונה באמת כרצונך הטוב בלי שום בלבולים כלל.

ונזכה להאמין בך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, כי אתה בראת עולמך ברצונך הטוב יש מאין המְּחַלְט בעשרה מאמרות. ותצילנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים של שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות כוזבים חלילה. ותזכך ותטהר אותנו מטְּמָאת זֹהָמַת הנחש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ונתרחק מדרכי המנחשים והמקוסמים בכל מיני הרחקות, ולא יהיה לנו שום אמונות כוזביות כלל. רק נזכה תמיד להיות תמים עם ה' אלקינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה

האמתיות כרצונך הטוב. ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים והאפיקורסים מן העולם, ותרחם על עולמך שתתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בְּחֻדוֹשׁ העולם, ולא ילכו אחר חקירת התוהו כלל, רק יאמינו קְּלָם בהאמת, שהעולם הוא מְּחַדֵּשׁ ברצונו יתברך אשר בראו בששת ימי בראשית יש מאין המְּחַלְט, אשר על יסוד אמונה זו קיים ועומד כל העולם ומלואו, כמו שכתוב: וכל מעשהו באמונה. ונזכה קְּלָנו לעבדך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לתעיד ברצונך הטוב. ותעשה עמנו חסדים רבים. ויקים בנו מקרא שכתוב: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. ונאמר, חדשים לבקרים רבה אמונתך..

שבת שלום

